

Rolnummer 836
Arrest nr. 52/95 van 22 juni 1995

A R R E S T

In zake : de prejudiciële vraag betreffende artikel 1, § 4, eerste lid, van de wet van 22 juni 1960 tot invoering van een wekelijkse rustdag in nering en ambacht, zoals vervangen bij artikel 1 van de wet van 5 juli 1973, gesteld door het Hof van Cassatie.

Het Arbitragehof,

samengesteld uit de voorzitters L. De Grève en M. Melchior, en de rechters L.P. Suetens, L. François, J. Delruelle, H. Coremans en A. Arts, bijgestaan door de griffier L. Potoms, onder voorzitterschap van voorzitter L. De Grève,

wijst na beraad het volgende arrest van onmiddellijk antwoord :

*

* *

I. Onderwerp van de prejudiciële vraag

Bij arrest van 22 maart 1995 in zake L. Mottier heeft het Hof van Cassatie de volgende prejudiciële vraag gesteld :

« Is de bepaling van artikel 1, § 4, eerste lid, van de wet van 22 juni 1960 tot invoering van een wekelijkse rustdag in nering en ambacht, zoals vervangen bij artikel 1 van de wet van 5 juli 1973, dat de toe- en uitgangswegen geen deel uitmaken van het domein der autosnelwegen voor wat betreft de toepassing van de bepaling dat voor de op het domein der autosnelwegen gelegen verkooppunten een uitzondering geldt op de verplichte wekelijkse rustdag, in overeenstemming met het gelijkheidsbeginsel van artikel 10 van de Grondwet ? »

II. De rechtspleging

De expeditie van de verwijzingsbeslissing is op 5 april 1995 bij ter post aangetekende brief ter griffie ingekomen.

Bij beschikking van 5 april 1995 heeft de voorzitter in functie de rechters van de zetel aangewezen overeenkomstig de artikelen 58 en 59 van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Arbitragehof.

Bij beschikking van 2 mei 1995 heeft de voorzitter in functie vastgesteld dat rechter H. Boel wettig verhinderd was en als lid van de zetel werd vervangen door rechter A. Arts.

Op 2 mei 1995 hebben de rechters-verslaggevers H. Coremans en L. François, met toepassing van artikel 72, eerste lid, van de voormelde bijzondere wet, voor het Hof verslag uitgebracht en geoordeeld dat zij ertoe zouden kunnen worden gebracht aan het Hof voor te stellen de procedure met een arrest van onmiddellijk antwoord af te doen.

Overeenkomstig artikel 72, tweede lid, van de organieke wet is van de conclusies van de rechters-verslaggevers aan L. Mottier kennisgegeven bij op 2 mei 1995 ter post aangetekende brief.

De rechtspleging is gevoerd overeenkomstig de artikelen 62 en volgende van de organieke wet, die betrekking hebben op het gebruik van de talen voor het Hof.

III. *In rechte*

1. De wet van 22 juni 1960 tot invoering van een wekelijkse rustdag in nering en ambacht bepaalt in artikel 1, § 1 :

« Op aanvraag van een of meerdere beroepsverbonden en op gunstig advies van de Hoge Raad voor de Middenstand kan de Koning, wanneer het algemeen nut en de economische noodwendigheden het toelaten, een wekelijkse rustdag verplicht stellen in de tak van handel of ambacht welke dit of deze verbonden aanbelangt. »

Paragraaf 2 van dat artikel verbiedt op de verplichte rustdag de rechtstreekse verkoop aan de gebruiker en bestellingen ten huize.

De prejudiciële vraag heeft betrekking op paragraaf 4, eerste lid, van hetzelfde artikel, vervangen bij artikel 1 van de wet van 5 juli 1973, dat bepaalt :

« Wanneer een wekelijkse rustdag verplicht is gesteld in een bepaalde tak van handel of ambacht, slaat het bij § 2 bepaald verbod op alle verkoopruimten waar deze werkzaamheid, zelfs op bijkomstige wijze, wordt uitgeoefend, met uitzondering van de verkooppunten gelegen op het domein der autosnelwegen. Voor de toepassing van deze bepaling maken de toe- en uitgangswegen geen deel uit van het domein der autosnelwegen. Behoudens wanneer de Koning er op aanvraag van het verzoekend verbond anders over beschikt, is het verbod insgelijks toepasselijk op alle andere in dezelfde lokalen uitgeoefende handels- of ambachtelijke werkzaamheden. »

Op 28 november 1974 heeft de Koning op verzoek van het Nationale Verbond van distributeurs en kleinhandelaars in brandstoffen een koninklijk besluit uitgevaardigd tot invoering van de wekelijkse rustdag in de ondernemingen die aan de consumenten vloeibare brandstoffen verkopen bestemd voor de aandrijving van motorrijtuigen.

2. Uit de ontwikkeling van het voor het Hof van Cassatie aangevoerde middel blijkt dat de prejudiciële vraag betrekking heeft op de verplichting een wekelijkse rustdag in acht te nemen voor de uitbaters van de in de wet van 22 juni 1960 bedoelde handels- of ambachtsondernemingen die in de nabijheid van een autosnelweg zijn gelegen langs een weg die aansluiting geeft op een op- of afrit van een autosnelweg.

3. De gestelde vraag is in wezen dezelfde als die welke het onderwerp was van de arresten

nr. 36/91 van 21 november 1991 en nr. 35/92 van 7 mei 1992. Het Hof is van oordeel dat er geen reden is om een ander antwoord erop te geven.

4. Blijkens de parlementaire voorbereiding van de wet van 5 juli 1973 houdt de uitzondering voor de op het domein der autosnelwegen gelegen verkooppunten verband met de omstandigheid dat het Belgische autosnelwegennet in het Europese is geïntegreerd (*Gedr. St.*, Senaat, 1972-1973, nr. 86, p. 2).

Het door artikel 1, § 4, eerste lid, van de wet van 22 juni 1960, gewijzigd bij de wet van 5 juli 1973, gehanteerde criterium, te weten de lokalisatie van het verkooppunt op of buiten het domein der autosnelwegen, is objectief en pertinent.

Dank zij de ingestelde uitzondering kan de gebruiker van een autosnelweg zijn weg daarop vervolgen zonder bevoorradingsmoeilijkheden te moeten vrezen die hun oorzaak vinden in de omstandigheid dat een langs de autosnelweg gelegen tankstation gesloten is vanwege de verplichting een wekelijkse rustdag te respecteren. Wanneer hij immers voor een gesloten tankstation zou staan, zou hij vaak niet in de onmiddellijke omgeving een open tankstation kunnen bereiken, dit zowel wegens de eigen aard en inrichting van het autosnelwegennet als wegens de mindere bekendheid van de automobilist met de streek die hij doorreist.

De hoger aangehaalde redenen die voor de verkooppunten gelegen op het domein der autosnelwegen een uitzondering op de verplichte wekelijkse rustdag verantwoorden, hangen samen met de eigen kenmerken van de autosnelwegen en van het verkeer op die wegen. Zij zijn bijgevolg niet aanwezig ten aanzien van verkooppunten die zijn gelegen langs andere wegen, zelfs al zijn die verkooppunten, in de nabijheid van een autosnelweg gelegen langs een weg die op een op- of afrit van een autosnelweg aansluit. Het feit dat die verkooppunten niet dezelfde uitzondering genieten, houdt derhalve geen schending in van het in artikel 10 van de Grondwet neergelegde gelijkheidsbeginsel.

5. Uit wat voorafgaat volgt dat artikel 1, § 4, eerste lid, van de wet van 22 juni 1960, vervangen bij artikel 1 van de wet van 5 juli 1973, artikel 10 van de Grondwet niet schendt.

Om die redenen,

het Hof

zegt voor recht :

Artikel 1, § 4, eerste lid, van de wet van 22 juni 1960 tot invoering van een wekelijkse rustdag in nering en ambacht, vervangen bij artikel 1 van de wet van 5 juli 1973, schendt niet artikel 10 van de Grondwet.

Aldus uitgesproken in het Nederlands en het Frans, overeenkomstig artikel 65 van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Arbitragehof, op de openbare terechtzitting van 22 juni 1995.

De griffier,

De voorzitter,

L. Potoms

L. De Grève